

□ AVONDROOD □

DOOR ELISABETH ZERNIKE

ZEVENDE HOOFDSTUK.

TOEN Lilly een jaar op kostschool was, brak de oorlog uit. In enkele dagen veranderde het leven van de menschen, leek af te breken, te verkrumelen tot niets. Voor het eerst dacht Ina na over het karakter van Jack. Ze had misschien tot nog toe gemeend dat hij veel kinderlijks had, en dat ze hem zou doorzien, zoodra ze dit wilde. Maar nu, om iets te kunnen vasthouden, om in dezen chaos één geestes-zekerheid te hebben, trachtte ze dezen man te doorgronden. — Veel werklieden van de fabriek namen dienst in het leger, en haastig werden vrouwen en meisjes gezocht om hen zoo goed mogelijk te vervangen. Jack sprak nog niet van weggaan, maar Ina wist dat hij het toch zou doen. Ze vond dit als zijn motief: Alle mannen zooals ik, zij die mijn gelijken zijn, en mijn minderen en meerderen, zij verwachten dit van me, ze rekenen erop. Haar haastige uitroep: Mogen ze op je rekenen in het kwaad? zijn wederwoord: Zoolang wij allen samen niet zeker weten of het kwaad is — en de traditie het heeft geheiligd. . . . Ha! — de traditie, dat is een dood woord. En hij weer: De traditie, dat is het lang beproefde, het altijd nog geldende, wat de tijd gehard heeft en geijkt.

Toen hij met haar sprak, na luttele weken, vond hij haar niet onvoorbereid. Ze hoorde, tusschen zijn woorden door, dat hij bang was geweest voor haar verzet, en een oogenblik was het haar als een eindelijke, diepe voldoening, dat hij haar aard gezien had, haar wilden, opstandigen aard, en dien had gevreesd. Maar zijn angst smolt weg, naarmate ze bleef luisteren, en hem niet onderbrak. Op 't laatst omhelsde hij haar, zooals hij misschien nog nooit eerder gedaan had, met een zoo grooten eerbied, en een zoo hecht gevoel van saamhoorigheid. — Hij ging. Een plaatsvervanger op de fabriek voor zichzelf had hij niet kunnen vinden, maar Ina stelde zich aan het hoofd van het administratieve werk. Iederen morgen, nog voor de eerste post kwam, was ze op het kantoor, liet zich verslag uitbrengen, onderzocht en trachtte te oordeelen. Den eersten tijd wilde ze overal helpen, iedere werkkraacht die uitviel, zelf vervangen, maar al heel gauw zag ze daarvan de onmogelijkheid in. Toen groeide snel in haar die eene groote ambitie: de fabriek zoo goed mogelijk aan den gang te houden. Ze betaalde hoog loon voor overwerk, vergat nooit 's avonds nog inspectie te doen op alle afdeelingen, zocht boeken uit Jack's bibliotheek over vruchtenteelt, trachtte zooveel mogelijk van